

Дубасенюк А. А. Ведущие аспекты деятельности Академии международного сотрудничества по креативной педагогике “Полесье” (Украина).

В статье рассматриваются основные направления деятельности Академии международного сотрудничества по креативной педагогике “Полесье” (Украина) в условиях интеграционных процессов. Обоснованы теоретико-методологические основы креативного образования; андрагогические основы и культуротворческую деятельность Академии; проанализированы научные основы профессиональной подготовки креативных специалистов, педагогические условия внедрения креативного подхода в профессиональной подготовке будущих учителей, научно-методическое обеспечение креативного образовательного процесса в высшей школе. Представлены результаты деятельности Академии.

Ключевые слова: Академия международного сотрудничества по креативной педагогике “Полесье”, креативное мышление, профессионально-педагогическая подготовка, креативный специалист.

Dubaseniuk O. A. Main activities of the academy of international cooperation in political creative pedagogy (Ukraine).

The article deals with the main directions of activity of the Academy of International Cooperation on Creative Pedagogy “Polissya” (Ukraine) in the context of integration processes. The theoretical and methodological foundations of creative education are substantiated; andragogical fundamentals and cultural activities of the Academy; the scientific fundamentals of professional training of creative specialists, pedagogical conditions for the introduction of a creative approach in the professional training of future teachers, scientific and methodological support of the creative educational process in higher education are analyzed. The results of the Academy are presented.

Keywords: Academy of international cooperation on creative pedagogy “Polissya”, creative thinking, vocational and pedagogical preparation, creative specialist.

УДК 37.091.214.18-027.557:34(09)(477)(043.3)

Жорова І. Я., Остапенко Л. В.

АКТУАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ ПРАВОВОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ СУЧАСНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ В УКРАЇНІ

Статтю присвячено розгляду проблеми перспектив використання досвіду правового виховання. Проаналізовано актуальну нормативно-правову базу з питань правового виховання. Досліджено історико-педагогічні розвідки сучасних науковців, що висвітлюють особливості розвитку правового виховання.

Здійснено ретроспективний аналіз джерельної бази, виокремлено основні напрями використання досвіду правового виховання у сучасній освітній простір. Визначено особливості та приклади форм роботи в кожному напрямі. Виявлено сучасні тенденції та напрями розвитку правового виховання в Україні.

Автором запропоновано ефективні форми роботи на основі аналізу педагогічної спадщини розвитку правового виховання. Використання досвіду дасть можливість розширити зміст правового виховання і правової освіти, посилити ефективність правовиховної роботи щодо формування правової свідомості та підвищення правової культури учнівської молоді.

Ключові слова: правове виховання, учнівська молодь, освітня галузь, освіта, розвиток освіти, перспективи, зміст правового виховання.

Розбудова правової держави та входження в європейський освітній простір має значний вплив на реформування освіти, зокрема, на правове виховання. В умовах євроінтеграційних процесів актуальним питанням є розвиток правового виховання, його фундаментальна характеристика, логіка структурних елементів, зміст і мета. Освітня парадигма сьогодення покликана сприяти підвищенню рівня правової культури та правової свідомості учнівської молоді.

Актуальність правового виховання зумовлена зростанням ролі права в економічних, політичних і соціальних орієнтирах сучасного суспільства. На етапі державотворення проблема виховання правосвідомого громадянина України займає чільне місце.

Аналіз генези розвитку правового виховання засвідчив, що окресленому питанню присвячено наукові дослідження правознавців – Д. Абашідзе, М. Городиського, Г. Давидова, О. Міцкевича, О. Нікітіна, В. Обухова, М. Подберезького, О. Пометун, Р. Русінова, О. Саломаткіна, А. Скуратівського, О. Татаринцевої, В. Тація, Л. Твердохліб, М. Фіцули, Н. Яковлевої та інші, де окреслені проблеми розвитку правової культури особистості, принципи правового виховання, зміст, форми, методи та шляхи формування.

Мета статті – визначити перспективи використання досвіду правового виховання в

освітньому просторі сьогодення.

Процес правового виховання проходить в умовах соціально-політичної трансформації та реформування, що детермінує виховання правосвідомих і соціально змотивованих громадян. Рамковим Указом Президента України “Про Національну програму правової освіти населення” від 18.10.2001 № 992/2001 окреслені вектори розвитку правового виховання та освіти “...створення необхідних умов для набуття широкими верствами населення правових знань та навичок у їх застосуванні, забезпечення доступу громадян до джерел правової інформації, а також визначає основні напрями правоосвітньої діяльності та першочергові заходи щодо їх реалізації” [3, с. 1].

Указ дає можливість підвищити значення права, сприяти формуванню в учнівській молоді поваги до права, підвищення загального рівня правової культури. Уточнює зміст правового виховання в освітньому просторі, як багатокомпонентної системи.

В умовах євроінтеграційних трансформацій національна система освіти потребує реформування. Зміни мають бути скеровані на підвищення якості освіти, конкурентоспроможності кадрів та освіти в нових умовах, інтеграції країни в освітній простір Європи. Так, Указ Президента України “Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року” доповнює ключові дефініції Національної доктрини розвитку освіти в частині шляхів втілення ключових ідей розвитку національної освіти [4, с. 1].

Особливого значення набуває патріотичне виховання як компонент правового виховання. У Стратегії національно-патріотичного виховання дітей та молоді на 2016 – 2020 роки (далі Стратегія) зазначається, що пріоритетним напрямом діяльності держави має бути національно-патріотичне виховання. Формування моральних якостей, проєвропейська спрямованість, повага до національних традицій, готовність захищати територіальну цілісність країни – основні завдання Стратегії щодо виховання сучасного громадянина України. Цікавим, на нашу думку, є питання розробки єдиних стандартів змісту національно-патріотичного виховання, форм, методів, компетенцій. Затверджена Стратегія дає можливість комплексного забезпечення процесу правового виховання [5, с. 1].

Аналіз Стратегії дав змогу визначити рівень її реалізованості на сьогодні. У загальних положеннях Стратегії акцентується увага на необхідності виховання патріотизму через приклади героїчного життя українських воїнів, учасників Другої світової війни та шанобливого ставлення до жертв політичних репресій, тоталітарних режимів і жертв Голодомору, піднесення національної свідомості через здобутки українців у всіх сферах суспільного життя. Окреслені основні напрями реалізації Стратегії дають змогу відстежити її зміст. Питання розширення нормативно-правової бази в контексті патріотичного виховання залишається актуальним, адже потребує удосконалення та створення єдиної системи нормативно-правового поля. Мовне питання як національний індикатор займає чільне місце в державній політиці України. Українська мова – єдина державна мова, що передбачає її використання у всіх сферах публічного життя суспільства. Так, 16 липня 2019 року набирає чинності Закон України “Про забезпечення функціонування української мови як державної”.

Варто зазначити напрями Стратегії, які, на нашу думку, потребують подальшої розробки механізмів їх реалізації:

- впровадження навчальних дисциплін духовно-морального спрямування як основи формування особистості та підґрунтя для національно-патріотичного виховання;
- формування єдиних стандартів діяльності у сфері національно-патріотичного виховання та інструментів їх впровадження;
- створення системи ефективного моніторингу у сфері національно-патріотичного виховання [5, с. 2-3].

У 2016 році була затверджена Державна цільова соціальна програма “Молодь України” на 2016–2020 роки (далі Програма). Метою зазначеної Програми є “... створення сприятливих умов для розвитку і самореалізації української молоді, формування її громадянської позиції та національно-патріотичної свідомості” [1, с. 1]. Затвердження Програми сприяє розвитку правової свідомості та культури, ціннісних орієнтацій учнівської молоді, розширення соціальних гарантій. Успішно реалізований напрям щодо залучення молоді до волонтерського руху. Це в свою чергу дає поштовх для розвитку системи неформальної освіти. Позитивним проявом розвитку правової культури молоді вважаємо її залучення до європейських молодіжних організацій.

Подальшої розробки та системної реалізації потребують:

- “розвитку молодіжного підприємництва шляхом удосконалення існуючої нормативно-

правової бази та систематизації преференцій для молодих підприємців, формування підприємницьких навичок молоді;

– надання підтримки молоді у працевлаштуванні та сприяння створенню для неї нових робочих місць;

– зниження рівня правопорушень серед молоді до 2020 року на 20 відсотків, активізувавши правову освіту та участь молоді у суспільно значущій громадській діяльності;

– забезпечення ефективного виконання державних і регіональних програм з метою забезпечення молоді житлом, насамперед осіб з особливими потребами, молодих сімей, що мають у своєму складі учасників бойових дій, інвалідів війни, а також молодих сімей, один із членів якої загинув (пропав безвісти) або помер внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних під час захисту Батьківщини;

– підвищення рівня самоорганізації і самоврядування інститутів громадянського суспільства та їх осередків” [1, с. 2-3].

26 березня 2015 року на засіданні Колегії Міністерства освіти і науки України була прийнята “Концепція національно-патріотичного виховання дітей і молоді”. У Концепції зазначається, що стратегія виховання – це багатовекторна та багатокомплексна система, що безпосередньо впливає на формування особистості. Затвердження Концепція дає змогу розкрити зміст, завдання та мету [2, с. 2].

Отже, розвиток правового виховання уточнюється шляхом регулювання нормативного забезпечення освітнього простору.

На розвиток правового виховання впливає багато чинників, зокрема, процес формування змісту правової освіти. В історико-педагогічних розвідках А. Стаканкова акцентується увага на єдності процесів навчання та виховання. “У сучасній педагогічній науці відповідно до мети виховання та навчання молодих поколінь правове виховання входить органічною частиною до процесу виховання” [6, с. 154]. Науковець наголошує на актуальності всебічного правового виховання, в процесі формування та соціалізації особистості “...активну в правовому відношенні людину необхідно формувати змалку, особливо в шкільному віці, бо саме через школу проходить все підрастаюче покоління” [там само, с. 155]. Ми поділяємо думку науковця про те, що процес правового виховання не можливий і неповний без співпраці школи з сім’єю. Однак, вважаємо, що процес правового виховання буде найбільш ефективним у родинно-шкільному просторі із залученням представників всіх соціальних інститутів, що утворюють єдиний правовиховний простір.

Аналіз досліджень вищезазначеної проблематики свідчить про актуальність розширення змісту правового виховання через зміст правової освіти. Науковці вважають, що через якісне удосконалення форм організації правового виховання можливо посилити його розвиток.

Серед форм організації процесу правового виховання й освіти в навчально-виховному просторі можемо вважати – урок, конференції, лекції, семінари, екскурсії, практичні заняття (виконання вправ, розв’язання правових задач, проходження тестів, тощо), факультативи (різні авторські програми і курси), круглі столи, зустрічі з представниками органів влади та правоохоронної системи, круглі столи, творчі конкурси, тематичні зустрічі, позакласні заходи та багато інших. Вважаємо, що процес організації правового виховання в Україні є досить динамічним відповідно до європейських інтеграцій. Таким чином, існуючі форми організації процесу правового виховання потребують переорієнтації відповідно до аналізу історико-педагогічної спадщини.

Аналіз джерельної бази дав змогу виокремити перспективи використання досвіду правового виховання:

1. Співпраця сім’ї та школи у правовому вихованні учнівської молоді.

Формування правої культури та правосвідомості починається саме з сім’ї. Дотримуючись правових норм, батьки власним прикладом зміцнюють основу правової свідомості дітей. Форми взаємодії вбачаємо у створенні “школи свідомого батьківства” з метою пропаганди правового виховання. Проведення заходів (лекторіїв, круглих столів, консультаційних пунктів, вікторин, конкурсів, тощо) спрямованих на розвиток правової культури в родинно-шкільному просторі.

2. Уточнення змісту правового виховання та правової освіти.

У сучасних типових освітніх програмах закріплено низку обов’язкових дисциплін, що включені в інваріантну частину типових робочих навчальних планів: “Громадянська освіта”: “Людина і світ”, “Правознавство” [7, с. 1]. Основна мета згаданих курсів – дати учням уявлення

про основні поняття і категорії права, які можуть мати місце у повсякденному житті молоді. Посилити роль права, аргументувати необхідність дотримуватися чинного законодавства. Сприяти розвитку правової свідомості учнівської молоді, як ознаки правової держави. Корекція змісту правової освіти через збільшення годин для практичного застосування отриманих знань, умінь і навичок, на нашу думку, дасть змогу посилити рівень правової свідомості учнів (розбір ситуативних завдань, розв'язання правових задач, підготовка до дебатів, практика складання елементарних нормативних документів тощо).

3. Розширення переліку предметів напряму “Громадянська освіта”, введення додаткових предметів у варіативну складову типових навчальних планів.

Аналізуючи навчальні плани ми дійшли висновку, що проблемі правове виховання та освіта потребують посилення уваги. Предмети напряму “Громадянська освіта” вивчаються лише з 9-го класу та їх перелік, що обмежує можливості належного формування правової культури учнівської молоді. Введення нових предметів та факультативних занять дасть змогу поглибити правову свідомість молоді. Форми факультативних та позакласних занять можуть бути різноманітними – систематичні зустрічі з представниками правоохоронних органів, з відомими адвокатами, суддями, брейн-ринги, правові ток-шоу, творчі конкурси, тематичні зустрічі, тощо. Створення сучасного навчального відеопродукту на телебаченні, залучення популярних серед молоді соціальних мереж, залучення популярних зірок до створення якісного відеоконтенту правовиховного напряму, виготовлення серії соціальної реклами.

4. Пропедевтична робота.

З метою пропедевтичної роботи, доцільно було б залучати учнівську молодь до пропаганди здорового способу життя, профілактики шкідливих звичок (вживання алкоголю, психотропних речовин та прекурсорів, тютюну тощо). Створення агіт-бригад, клубів антикуріння та антиалкоголь, проведення екскурсів, зустрічі з медичними працівниками, виготовлення листівок, плакатів, тощо.

5. Співпраця учнівської молоді з органами влади.

Історико-педагогічний аналіз показав, що зазначена форма роботи потребує більш широкого застосування. Ми вважаємо, що активне залучення учнівської молоді у процеси профілактики правопорушень серед неповнолітніх посилить ефект самовиховання. Залучаючи депутатський корпус до взаємодії молоді матиме змогу прийняти участь у підготовці законопроектів, що матиме позитивний вплив на їх свідомість. Серед форм співпраці можуть бути – створення системи центрів молодіжних угруповань при комітетах органів влади всіх рівнів, проведення ворк-шопів, зустрічей, майстер-класів з відомими правозахисниками та громадськими активістами, супровід ініціатив від учнівської молоді для законодавчого закріплення народними депутатами.

6. Створення патронажних центрів.

Правове виховання – це єдина система взаємодії всіх соціальних інститутів. Патронажні центри за місцем проживання створили б можливість всебічної правовиховної роботи. А залучення представників правоохоронних органів посилює б ефект.

Висновки та перспективи подальших розвідок. Таким чином, історико-педагогічний аналіз показав, що використання досвіду правового виховання учнівської молоді в Україні в кінці ХХ початку ХХІ століття у сучасний освітній простір є доцільним і актуальним. Зокрема такі як співпраця сім'ї та школи у правовому вихованні учнівської молоді; уточнення змісту правового виховання та правової освіти; розширення переліку предметів напряму “Громадянська освіта”, введення додаткових предметів у варіативну складову типових навчальних планів; пропедевтична робота; співпраця учнівської молоді з органами влади; створення патронажних центрів. Отримані результати дослідження вказують на перспективність правовиховної роботи, оскільки значно розширить зміст правового виховання в сучасних освітніх реаліях. Перспективи подальших розвідок вбачаємо у розширенні авторських програм правовиховного напряму.

Використана література:

1. Про затвердження Державної цільової соціальної програми “Молодь України” на 2016–2020 роки: Постанова Кабінету міністрів України від 18.02.2016 р. № 148. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/148-2016-%D0%BF>.
2. Про затвердження Концепції національно-патріотичного виховання дітей і молоді, Заходів щодо реалізації Концепції національно-патріотичного виховання дітей і молоді та методичних рекомендацій щодо національно-патріотичного виховання у загальноосвітніх навчальних закладах: наказ МОН України від 16.06.2015 р. № 641. URL: <https://mon.gov.ua/ua/npa?params=&type=npa>

&key=&from=16.05.2015&to=&num=641&category=&tag=.

3. Про Національну програму правової освіти населення: Указ Президента України від 18.10.2001 № 992/2001. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/992/2001>.
4. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року: Указ Президента України від 25.06.2013 № 344/2013. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/3442013-15402>.
5. Про Стратегію національно-патріотичного виховання дітей та молоді на 2016–2020 роки: Указ Президента України від 13.10.2015 № 580/2015. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580/2015>.
6. Стаканков А. В. Теорія і практика правового виховання в історії вітчизняної педагогічної думки другої половини XIX – початку XX століття: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01 / Харківський держ. пед. університет ім. Г. С. Сковороди. Харків, 2003. 206 с.
7. Типові навчальні плани. Міністерство освіти і науки України. URL: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/tipovi-osvitni-programi-dlya-2-11-klasiv>.

References:

1. On approval of the State target social program “Youth of Ukraine” for 2016-2020: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of February 18, 2016, No. 148. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/148-2016-%D0%BF>
2. On approval of the Concept of national-patriotic education of children and youth, measures to implement the Concept of national-patriotic education of children and youth and methodological recommendations on national-patriotic education in general educational institutions. Order of the Ministry of Education and Science of Ukraine of June 16, 2015. №641. URL: <https://mon.gov.ua/ua/npa?params=&type=npa&key=&from=16.05.2015&to=&num=641&category=&tag=>
3. On the National Program of Legal Education of the Population: Decree of the President of Ukraine of October 18, 2001 No. 992/2001. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/992/2001>
4. On the National Strategy for the Development of Education in Ukraine for the period up to 2021: Decree of the President of Ukraine of June 25, 2013 № 344/2013. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/3442013-15402>
5. On the Strategy of the national-patriotic education of children and young people for 2016–2020: Decree of the President of Ukraine of October 13, 2015 № 580/2015. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580/2015>
6. Stakankov A. V. Theory and practice of legal education in the history of domestic pedagogical thought of the second half of the 19th - early 20th centuries : thesis ... Candidate of Pedagogical Sciences : 13.00.01 / Kharkiv State Pedagogical University named after Skovoroda, Kharkiv, 2003. 206 p.
7. Typical curricula. Ministry of Education and Science of Ukraine. URL: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/tipovi-osvitni-programi-dlya-2-11-klasiv>

Жорова І. Я., Остапенко Л. В. Актуальні тенденції правового виховання учасників молоді в сучасній освітній середовищі в Україні.

В статті розглядаються проблеми використання перспектив досвіду по правовому вихованню. Автором проаналізована актуальна нормативно-правова база по питанням правового виховання. Досліджені історико-педагогічні праці сучасних учених, в яких освітлені особливості розвитку правового виховання.

В процесі ретроспективного аналізу джерел були виділені основні напрями впровадження досвіду правового виховання в сучасну систему освіти. Приведені особливості і приклади форм роботи в кожному з напрямів. Визначені сучасні тенденції і напрями розвитку правового виховання в Україні.

Автором запропоновані ефективні форми роботи на основі аналізу педагогічного спадщини розвитку правового виховання. Використання досвіду дозволить розширити зміст правового виховання і правового освіти; збільшити ефект правової виховальної роботи для формування правової свідомості і підвищення правової культури серед учасників молоді.

Ключові слова: правове виховання, учасники молоді, освітня галузь, освіта, розвиток освіти, перспективи, зміст правового виховання.

Zhorova I. Ya., Ostapenko L. V. Current trends in the legal education of young students in the modern educational environment in Ukraine.

The article is devoted to the consideration of the problem of prospects for using the experience of legal education. The current regulatory framework for legal education was analyzed. The historical and pedagogical intelligence of modern scholars, that highlight the features of the development of legal education was researched.

The retrospective analysis of the source base was carried out, the main directions of using the experience of legal education in the modern educational space were highlighted. The features and examples of forms of work in each direction were defined. The current trends and directions of development of legal education in Ukraine were revealed.

The author proposed effective forms of work based on the analysis of the pedagogical heritage of the development of legal education. The use of experience will expand the content of legal nurturing and legal education. The effect of legal education on the formation of legal consciousness and the legal culture of young students will be strengthened.

Keywords: *legal education, young students, educational sector, education, development of education, prospects, content of legal education.*

УДК 378.016:81□243:355.231.4. "197/201"

Золотовська В. С.

ПИТАННЯ ПЕРІОДИЗАЦІЇ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ МОРЬСЬКОГО ПРОФІЛЮ У ІСТОРИКО-ПЕДАГОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ (70-ТІ РОКИ ХХ – ПОЧАТОК ХХІ СТОЛІТТЯ)

У статті представлено результати аналізу історико-педагогічного дискурсу вітчизняних науковців щодо становлення та розвитку освіти з часів Радянського союзу й донині. Результати наукових пошуків істориків педагогіки базуються на аналізі розвитку педагогічної думки та розвитку освіти; підходів до формування соціально-комунікативної компетентності як складової професійної підготовки фахівців; фізико-математичної підготовки в морських навчальних закладах; теорії і практики військово-морської освіти в Україні тощо.

Автором дано узагальнену характеристику наявних періодизацій від шкільної ланки до вищої освіти морського профілю. У статті розкрито проблеми історичного розвитку зазначеного напрямку й описані характерні особливості дискусійного питання.

Ключові слова: *вища освіта, етап, заклади вищої освіти морського профілю, історіографія, морська освіта, становлення і розвиток морської освіти, період, періодизація, хронологічні межі.*

Освіта визначає економічний розвиток сучасного суспільства, що залежить від рівня освіченості громадян країни. В цьому контексті важливою є підготовка конкурентоспроможного, висококваліфікованого фахівця. З огляду на інтеграційні процеси у міжнародну спільноту, рівень підготовки у закладах вищої освіти (ЗВО) має відповідати вимогам світового ринку. Така тенденція є визначальною у формуванні змісту вищої освіти морського профілю. Фахівці морської галузі працюючи в цьому секторі неодмінно занурюються в іншомовне спілкування. Актуальність, престиж та важливість знання іноземних мов у сьогоденному глобалізованому світі розширює можливості професійної комунікації, підвищує конкурентоспроможність, відповідає вимогам сучасного ринку праці. Зокрема, вагомого значення набуває на сьогодні підготовка фахівців морського профілю до іншомовного спілкування, оскільки володіння іноземною мовою є пріоритетною та важливою умовою для налагодження міжнародних ділових контактів, створення спільних підприємств, інтенсифікації професійної взаємодії із закордонними колегами, а також, як зазначено в Болонській конвенції, для мобільності студентів, викладачів та дослідників з метою доступу до якісної освіти, проведення досліджень, викладання та стажування в Європейському регіоні. У зв'язку з цим, знання іноземних мов розглядається як обов'язковий компонент професійної підготовки майбутніх фахівців морського профілю. У цьому контексті великого значення набувають критичний аналіз і переосмислення історичного досвіду навчання іноземних мов у закладах вищої освіти морського профілю.

Варто зазначити, що питання розвитку освіти висвітлено у історико-педагогічних дослідженнях таких сучасних вчених, як: Л. Березівська, І. Жорова, В. Кузьменко, О. Сухомлинська та інші. Проблема формування професійно-мовленнєвої компетентності майбутніх фахівців присвячено наукові розвідки І. Зязюна, В. Кременя, З. Курлянд, Н. Ничкало, К. Роджерс та ін. О. Чорний в своїй роботі висвітлює питання підготовки спеціалістів для морського флоту в Україні. Необхідно зауважити, що принципова увага акцентувалася й на підходах щодо вдосконалення морської освіти: М. Зінченко, В. Климов, О. Кудін, В. Оніщук, О. Тирон; іншомовного професійного мовлення: С. Барсук, розвиток фізико-математичної підготовки: А. Солодовник, тенденції розвитку морської освіти: І. Рябуха, теоретичні й методичні засади: В. Чернявський та інші.

Попри наявні дослідження різних аспектів морської освіти, питання вивчення іноземних мов у закладах вищої освіти морського профілю в історичній ретроспективі не розглядалося. Актуальність питання пошуку ефективних механізмів формування іншомовної компетентності зумовлюють дослідження досвіду вивчення іноземних мов у закладах вищої освіти з метою імплементації в освітній процес.